Emor, Torah

Leviticus 22:17-23:22

(17) The LORD spoke to Moses, saying: (18) Speak to Aaron and his sons, and to all the Israelite people, and say to them: When any man of the house of Israel or of the strangers in Israel presents a burnt offering as his offering for any of the votive or any of the freewill offerings that they offer to the LORD, (19) it must, to be acceptable in your favor, be a male without blemish, from cattle or sheep or goats. (20) You shall not offer any that has a defect, for it will not be accepted in your favor. (21) And when a man offers, from the herd or the flock, a sacrifice of wellbeing to the LORD for an explicit vow or as a freewill offering, it must, to be acceptable, be without blemish; there must be no defect in it. (22) Anything blind, or injured, or maimed, or with a wen, boilscar, or scurvy—such you shall not offer to the LORD; you shall not put any of them on the altar as offerings by fire to the LORD. (23) You may, however, present as a freewill offering an ox or a sheep with a limb extended or contracted; but it will not be accepted for a vow. (24) You shall not offer to the LORD anything [with its testes] bruised or crushed or torn or cut. You shall have no such practices in your own land, (25) nor shall you accept such [animals] from a foreigner for offering as food for your God, for they are mutilated, they have a defect; they shall not be accepted in your favor. (26) The LORD spoke to Moses, saying: (27) When an ox or a sheep or a goat is born, it shall stay seven days with its mother, and from the eighth day on it shall be acceptable as an

ויקרא כ"ב:ר"ז-כ"ג:כ"ב

(יז) וַיִדבֵּר יָהוָה אֱל־מֹשֵׁה לָאמָר: (יח) דַּבָּר אַל־אַהַרון וָאַל־בַּנַיו וָאֵל ֹכַּל־בָּנֵי יִשְׂרַאֵּל ואמרת אלהם איש איש מבית ישראל וּמָן־הַגֵּר בִּיִשְׁרַאֵּל אֲשֶׁר יַקְרִיב קַרְבַּנוֹ לכל־נַדְרֵיהֶם וּלכל־נַדְבוֹתם אַשֶׁר־יַקְרִיבוּ ליהוה לעלה: (יט) לרצוכם תמים זכר בַּבַּקֶּר בַּכִּשַׂבִים וּבַעְזַים: (כ) כֵּל אֱשֶׁר־בִּוֹ מָוּם לָא תַקְרִיבוּ כִּי־לָא לְרַצְוֹן יִהְיֵה לְכֵם: (כא) וְאִישׁ כֵּי־יַקְרִיב זַבַח־שְׁלַמִים לִיהוַה לפַלָּא־נַדַר אָוֹ לְנַדבֹּה בַּבּקר אָוֹ בַצָּאׁן הַמֵּים יָהָיֵה לְרַצוֹן כַּל־מִוּם לְאׁ יִהְיֵה־בְּוֹ: (כב) עַנְרַת אוֹ שׁבוּר אוֹ־חרוּץ אוֹדיַבַּלָת אָוֹ גרב או יַלְפַת לא־תַקריבוּ אַלָּה לִיהוָה וָאָשָּׁה לֹא־תִתְּנִוּ מֶהֶם עַל־הַמָּזְבֵּח לִיהוָה: (כג) וְשִׁוֹר וַשֵּׁה שַׂרִוּעַ וְקַלְוּט נְדָבַה תַּעֲשֵׂה אֹתוֹ וּלְנֵדֶר לְאׁ יֵרְצֵה: (כד) וּמַעִּוּדְ וְכַתוּת ונתוק וכלות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לָא תַעֲשָׂוּ: (כה) וּמִיַּד בֶּן־גַבָּר לָא תַקְרֵיבוּ את־לחם אלהיכם מכּל־אלה כִּי משחתם בהם מום בם לא ירצו לכם: (פ) (כו) ניִדַבֶּר יִהוָה אֵל־מֹשֵה לַאמִר: (כז) שׁוֹר אוֹ־כֵשֶׂב אוֹ־עֵז כֵּי יָנַלֶּד וְהַיָה שָׁבְעַת יַמִים תַּחָת אַמָּוֹ וּמְיָוֹם הַשָּׁמְינִי והֹלְאַה יֵרצֶה לקרבו אַשָּה לִיהוָה: (כח) וַשְׁוֹר אוֹ־שֵׁה אֹתוֹ וָאֵת־בָּנוֹ לְאׁ תִשְׁחֵטְוּ בַּיִוֹם אֲחֵד: (כט) וְכֵי־תִזְבָּחָוּ זֻבַּח־תּוֹדָה לִיהוָה לְרצֹּנְכֵם תַּזְבַּחוּ: (ל) בַּיִּוֹם הַהוּא יֵאכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מָמֵנוּ עַד־בָּקֶר אֲנִי יִהוָה: (לא) וּשְׁמַרְתָּם מְצִוֹתֵׁי וַעֲשִׂיתֵם אֹתֵם אָנִי יְהוָה: (לב) וְלְא תַחַלְלוּ אַת־שֵׁם קדשִׁי ונָקדַשׁמִּי בַתוֹדְ בַנִי

offering by fire to the LORD. (28) However, no animal from the herd or from the flock shall be slaughtered on the same day with its young. (29) When you sacrifice a thanksgiving offering to the LORD, sacrifice it so that it may be acceptable in your favor. (30) It shall be eaten on the same day; you shall not leave any of it until morning: I am the LORD. (31) You shall faithfully observe My commandments: I am the LORD. (32) You shall not profane My holy name, that I may be sanctified in the midst of the Israelite people—I the LORD who sanctify you, (33) I who brought you out of the land of Egypt to be your God, I the LORD. (1) The LORD spoke to Moses, saying: (2) Speak to the Israelite people and say to them: These are My fixed times, the fixed times of the LORD, which you shall proclaim as sacred occasions. (3) On six days work may be done, but on the seventh day there shall be a sabbath of complete rest, a sacred occasion. You shall do no work; it shall be a sabbath of the LORD throughout your settlements. (4) These are the set times of the LORD, the sacred occasions, which you shall celebrate each at its appointed time: (5) In the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, there shall be a passover offering to the LORD, (6) and on the fifteenth day of that month the LORD's Feast of Unleavened Bread. You shall eat unleavened bread for seven days. (7) On the first day you shall celebrate a sacred occasion: you shall not work at your occupations. (8) Seven days you shall make offerings by fire to the LORD. The seventh day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations. (9) The LORD spoke to Moses, saying: (10) Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I am giving to you and you reap its harvest, you shall bring the first sheaf of your harvest to the priest. (11) He shall elevate the sheaf before the LORD for acceptance in your

יִשְׂרָאֵל אֲנֶי יִהוָה מְקַדִּשְׁכֵם: (לג) הַמּוֹצִיא אַתְכֶם מֵאָרֵץ מִצְרַיִם לְהָיִוֹת לַכֵם לֵאלֹהָים אָנִי יָהוָה: (פֹ) (א) וַיִדְבֵּר יִהוָה אֶל־מֹשֵׁה לָאמָר: (ב) דַבֶּר אֱל־בָּגֵי יִשְׂרָאֱל ׁ וָאֲמַרְהַּ אַלֶהֶם מועדי יָהוָה אַשֶר־תִּקְרָאִוּ אֹתַם מְקְרָאֵי לֻדָשׁ אַלֶּה הָם מוֹעַדֵי: (ג) שֵׁשֵׁת ימִים מעשה מַלאכה וביום השביעי שבת שַבַּתוֹן מִקְרֵא־הָּדֵשׁ כַּל־מִלַאבָה לְאׁ תַעֲשָׂוּ שַׁבַּת הָוֹא לֵיהֹלָה בָּכָל מְוֹשְׁבֹתֵיכֵם: (פ) (ד) אַלָה מועדי יִהוֹה מִקראַי קֹדַשׁ אַשֶׁר־תִּקרָאָוּ אֹתַם בִּמוֹעַדַם: (ה) בַּחְדֵשׁ הַרָאשוֹן בָּאַרְבַּעָה עַשֵּׂר לַחָּדָשׁ בֵּין הַעַרְבַּיִם פַּסָח לִיהוָה: (וֹ) וּבַחָמִשַּׁה עַשֵּׁר יום לחדש הוה חג המצות ליהוה שבעת יָמֶים מַצְּוֹת תּאֹבֶלוּ: (ז) בַּיּוֹם הַרְאשׁוֹן מקרא־קֹדַשׁ יָהְיֵה לַכָם כַּל־מְלֵאכָת עֲבֹדָה לא תַעשוּ: (ח) וָהָקרַבְתֵּם אָשֵׁה לִיהוָה שבעת ימים בַּיִּוֹם הַשָּׁבִיעִי מַקרא־קְּדָשׁ כַּל־מָלֵאכֶת עַבֹדָה לְא תַעֲשִׂוּ: (פֹּ) (ט) וַיִדַבֵּר יָהוָה אֱל־מֹשֵה לַאמָר: (י) דַבַּר אַל־בָּנִי יַשְׂראַל וֹאמַרתּ אַלָהֶם כִּי־תבָאוּ אַל־הַאַּרֶץ אַשֶׁר אַנִי נֹתֵן לַכֶּם וּקצַרְתַם אָת־קְצִירָה וַהָּבָאתֶם אָת־עָמֶר רֵאשִׁית קצִירָכָם אֱל־הַכּּהָן: (יא) וָהָנֵיף אֶת־הַעְּמֵר לפני יהוה לרצוכם ממחרת השבת יניפנו הַכֹּהָן: (יב) וַעֲשִׂיתֶׁם בִּיִוֹם הָנֵיפְכָם אָת־הָעָמֶר בֶּבֶשׁ תַּמֵים בֵּן־שִׁנָתֵוֹ לְעֹלָה לִיהוָה: (יג) וּמְנַחתוֹ שָׁנֵי עֲשֶׁרֹנִים סְלֶת בְּלוּלֵה בַשֵּׁמֵן אָשֵׁה לִיהוָה בִיחַ נִיחָחַ וְנִסְכָּה יַיִן רַבִּיעַת הַהֵּין: (יד) וַלְחֵם וַקַלִּי וַכַּרְמֵׁל לְא תָאַכְלוּ עַד־עָּצֶם הַיִּוֹם הַלָּה עַד הָבֵיאַבֶּם אַת־קַרבַּן אֵלהֵיכָם חַקָּת עוֹלַם לִדֹרְתֵיכָם בָּכָל מֹשֶׁבָתֵיכֶם: (ס) (טו) וּסְפַרְתַּם לַכֶם מְמַחַרָת הַשַּׁבַּת מִיּוֹם הַבֵּיאֵבֶם אַת־עִּמֵר הַתָּנוּפָה שֻבַע שַבַּתְוֹת תִּמִימְת תִּהְיֵינַה: (טז) עַד מְמָּחָרָת הַשַּׁבָּתֹ הַשְּׁבִיעִּׁת תִּסְפָּרִוּ חַמִשִּׁים יָוֹם וְהַקְרַבְתָּם מִנְחָה חַדָשָׁה לִיהוָה: (יז) מְמוֹשְׁבּתִילֶם הַבִּיאוּ ו לֵחֵם

behalf; the priest shall elevate it on the day after the sabbath. (12) On the day that you elevate the sheaf, you shall offer as a burnt offering to the LORD a lamb of the first year without blemish. (13) The meal offering with it shall be two-tenths of a measure of choice flour with oil mixed in, an offering by fire of pleasing odor to the LORD; and the libation with it shall be of wine, a quarter of a hin. (14) Until that very day, until you have brought the offering of your God, you shall eat no bread or parched grain or fresh ears; it is a law for all time throughout the ages in all your settlements. (15) And from the day on which you bring the sheaf of elevation offering—the day after the sabbath—you shall count off seven weeks. They must be complete: (16) you must count until the day after the seventh week—fifty days; then you shall bring an offering of new grain to the LORD. (17) You shall bring from your settlements two loaves of bread as an elevation offering; each shall be made of two-tenths of a measure of choice flour, baked after leavening, as first fruits to the LORD. (18) With the bread you shall present, as burnt offerings to the LORD, seven yearling lambs without blemish, one bull of the herd, and two rams, with their meal offerings and libations, an offering by fire of pleasing odor to the LORD. (19) You shall also offer one he-goat as a sin offering and two yearling lambs as a sacrifice of well-being. (20) The priest shall elevate these—the two lambs together with the bread of first fruits as an elevation offering before the LORD; they shall be holy to the LORD, for the priest. (21) On that same day you shall hold a celebration; it shall be a sacred occasion for you; you shall not work at your occupations. This is a law for all time in all your settlements, throughout the ages. (22) And when you reap the harvest of your land, you shall not reap all the way to the edges of your field, or gather the gleanings of your harvest; you shall leave

תָנוּפָּה שָׁתַיִם שָׁנֵי עֵשָׂרנִים סְלֵת תִּהְיֵּינַה חַמֵץ תַּאַפִינַה בִּכּוּרָים לֵיהוָה: (יה) והקרבתם על־הלחם שבעת כבשים הַמִימָם בָּנִי שׁנָה וּפַר בַּן־בַּקר אָתד ואֵילָם שָׁנֵים יָהָיָוּ עֹלָהֹ לֵיהֹנָה וּמִנְחַתֵם וְנִסְכֵּיהֵם אָשֵׁה בִיחַ־נִיחַת לִיהוָה: (יט) <mark>וַעְשִּׂיתַם</mark> שָׁעִיר־עָזַים אָחָד לְחַטַאת וּשְׁגֵי כְבַשֵּׁים בְּגֵי שַׁנָה לְזַבַח שָׁלַמֵּים: (כ) וָהָנִיף הַכֹּהָן וֹ אֹתַׁם עַל" לֶחֶם הַבְּכּוּרֵים תִּנוּפַה לְפָנֵי יָהוָה על־שָנֵי כָּבשִׁים קֹדשׁ יְהֵיוּ לִיהוֹה לְכַּהְוָ: (כא) וקראתם בַעצם | היום הַנָּה מקרא־קוש יהוה לַבָּם כַּל־מְלֵאכָת עַבֹּדָה לא תַעֲשָוּ חָקָת עוֹלֵם בְּכַל־מוֹשָׁבְתֵיכֵם לדרתיכם: (כב) וּבַקצְרכשׁם אַת־קצֵיר אַרְצָּכֶּם לֹא־תַכַּלֶּה פָּאַת שֻׂדְדּ בָּקַצְרֶדְ וָלֵקְט קּצִירָדְּ לְאַ תָּלַקְּט לֵעֲנֵי וְלַגֶּר מַעֲזֹב אֹתָם אני יהוה אלהיכם: (ס) them for the poor and the stranger: I the LORD am your God.

